

denne Skattelovs Udbytte paavirkes af den anden Bestemmelse, og samtidig indirekte har angivet det finansielle Resultat af det, der er foreslaaet under „C“, til 8 Mill. Kr., saa maa Meningen være den, at denne Bestemmelse vil paavirke det almindelige finansielle Udbytte, saaledes at der i alt kommer 8 Mill. Kr. mere ud af det. Anderledes kan det ikke forstås. Det andet er en særdeles kunstlet fortolkning, som jeg ikke kan forstaa, den højtærede Minister vil komme med.

Den højtærede Minister glædede sig over, at jeg havde brugt det Billede at hugge Knuden over. Ja, der er flere Slags Alexander; der er flere, der hugger i Knuderne, de vanskelige Knuder, men det er de færreste, der virkelig hugger dem over. Den højtærede Minister har hugget i Knuden; men der er den lille ubehagelige Forskel mellem Alexander og den højtærede Minister, at medens Knuden blev løst ved Alexanders Hug, saa er Knuden der endnu, efter at Ministeren har hugget; alle Vanskeligheder er der endnu, og det er først Udvalget, der skal have den Opgave at se, hvorledes Knuden i Virkeligheden kan løses.

Ministeren beklagede sig over, at jeg skulde have sagt, at der var mange Tusind, der blev berørt af denne Lov. Det kan jo ikke være rigtigt, sagde Ministeren. Der bliver i det hele ikke omsat mange Tusinde Landejendomme om Aaret. Men det var den højtærede Minister, der lagde mig i Munden, at jeg kun havde tænkt paa Landejendomme. Af mine Udtalelser fremgaar, at det, jeg tænkte paa, var ikke blot Salg af Landejendomme, men jeg tænkte lige saa meget ogsaa paa andre Omsætninger, Salg af Forretninger og andre faste Ejendomme. Jeg tænkte paa Salg af Formueværdier i det hele taget, Papirer osv.; jeg har nævnt det alt sammen i mit Forord, og naar jeg tager det hele sammen, saa vil der meget let kunne være Tale om adskillige Tusinde Tilfælde.

Man har søgt at komme bort fra de urimelige Konsekvenser, som dette Forslag vil have, hvis det vedtages, som det er foreslaet, ved at sige — det har baade det ærede 8de Medlem fra København (Ivar Berendsen) og det ærede Medlem fra Fredensborg (Moesgaard-Kjeldsen) været inde paa, og ogsaa den højtærede Finansminister var inde paa det —: man hænger sig i specielle Tilfælde, i Undtagelsestilfælde. Nej, det er netop det, man ikke gør. Lovens Koncipister har hængt sig i Undtagelsestilfældene. De har taget Sigte paa visse Undtagelsestilfælde, hvad der maaske ikke er saa meget at sige til; men, hvor

Loven vil virke paa en ganske urimelig og meningsløs Maade, det er netop overfor den store Mængde af almindelige Tilfælde og ikke overfor de enkelte Undtagelsestilfælde, som man særlig har taget Sigte paa. Sagen forholder sig saaledes ganske omvendt af det, som de Herrer har sagt.

Det vil da være nødvendigt, inden vi overhovedet kan komme videre i Drøftelsen af denne Sag, at vi i Udvalget tilvejebringer paa en eller anden Maade Sikkerhed for, hvorledes den højtærede Minister vil forstaa Loven; og naar vi først er klare over det, maa denne Forstaaelse udtrykkes i Lovform, for at man i det hele taget kan bedømme dette Lovarbejde og dets finansielle Konsekvenser og stille sine Ændringsforslag dertil. Det var nu ikke nogen meget tillokkende Udsigt, den højtærede Minister opstillede for mig; han sagde, at der var aldeles ikke Tale om, at han vilde erkende, at det var muligt at komme frem ad den Vej, jeg har omtalt, men nu kunde jeg jo gerne stille Forslag, saa kunde man se, om de var gennemførlige. Nej, dertil kender jeg lidt for meget til, hvorledes den Slags Ting gaar for sig. Naar først Administrationen har slaaet fast, at Tingen ikke skal gennemføres, saa kan man gerne stille formulerede Forslag, men dem faar man tilbage med den Besked, at de er udførlige, hvad man ikke kan undre sig over. Der maa her, som paa alle andre Omraader, ske et Samarbejde mellem Rigsdagen og Administrationen, hvorved man enes om visse Principper, og dernæst en Formulering deraf, hvorved man ogsaa har Administrationen med sig.

Maa jeg slutte med at sige, at der er forskellige Punkter, hvor jeg har maattet sige den højtærede Minister imod, men jeg vil gerne nævne et Punkt, hvor jeg kan give ham Tilslutning. Det er den Udtalelse, han fremkom med angaaende Beskatning af Indbo og Kunstsager.

Ivar Berendsen: Inden jeg gaar over til de ikke mange Bemærkninger, jeg har at gøre til det vigtigste af de Tvistepunkter, som angaar de Sager, for hvilke jeg er Ordfører, nemlig Formueforøgelse konstateret ved Salg, har jeg nogle faa Ord 'at sige angaaende to andre Ting, for det første det saa ofte drøftede historiske Spørgsmaal, hvis Interesse jeg ganske vist ikke rigtig kan fatte, det historiske Spørgsmaal om, hvorvidt den højtærede Finansminister havde regnet med Merindkomst-